

[אלי א (אפי)]

אילנה בולה. נערה בת שמונה=עשרה. ארץ שלא נגלתה, לא נודעת.
רגל אדם לא עברה בה ועין לא ראתה. ארץ יתירה ביופיה, בפלאים נעלמים שבה,
במרחבי אפקים רחוקים, רסיסי טל ונוגה וקסם.
מפעם לפעם שמעתי אותה שרה במרפסת=הביית הפתוחה לגן. כל שבת נעוריה,
כל יקר געגועיה נשתפכו בקול שירה. מפעם לפעם ראיתיה עומדת ליד גדר ביחה,
קלה וזורחת ונידנדוד שחוק ביישני על שפתיה. אותה שעה בסלו כל ספיקות שכלב
ונשתנה העולם להיות ברור, עולם שכולו כדאי.
אי זה הפה שיאמר כמה ברכה וכמה טובה נסתלקו מן העולם!
וצר מאוד, מאוד!

חיים חזן